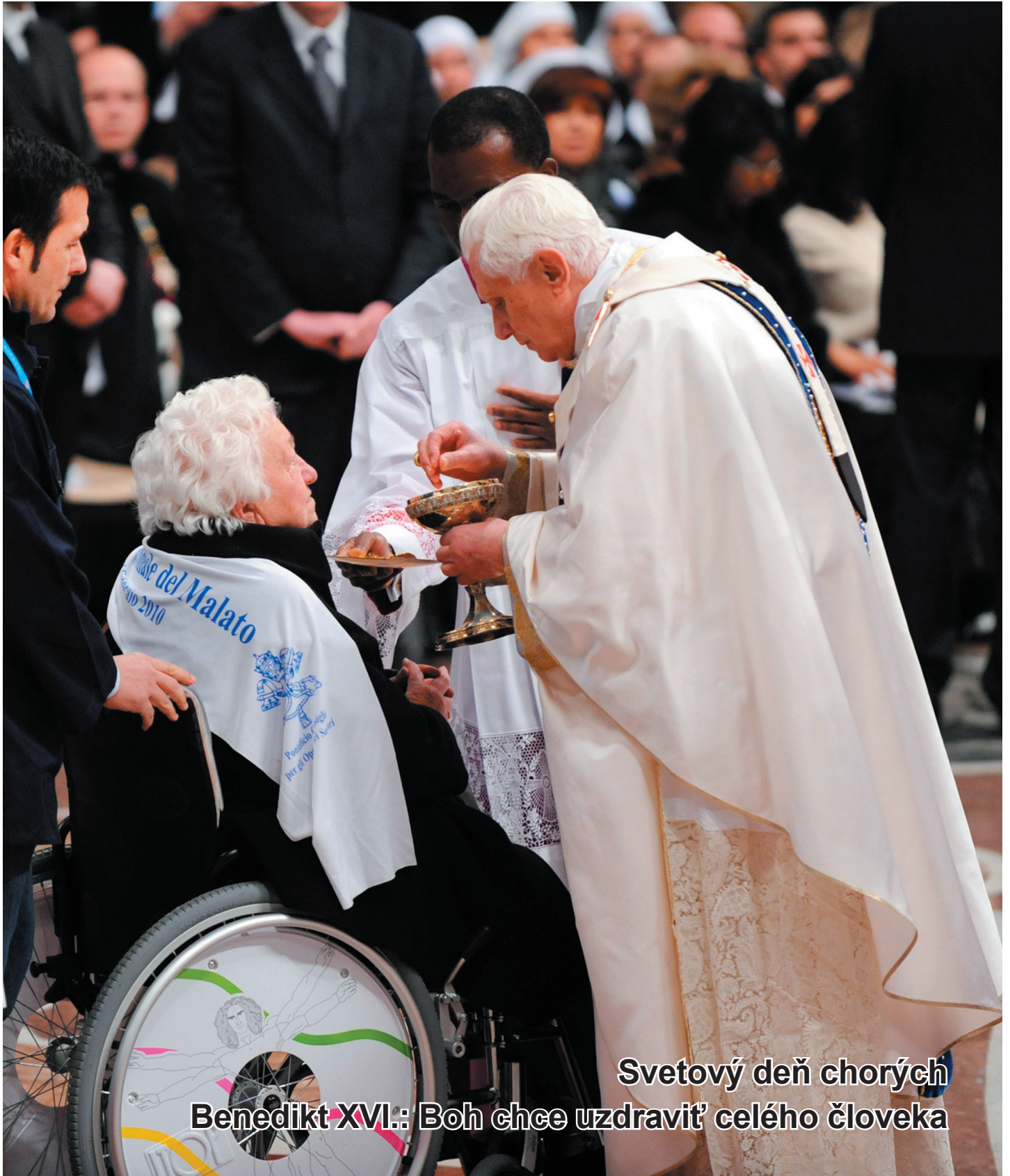

Život Cirkvi

Ročník 17

6/2010

Svetový deň chorých
Benedikt XVI.: Boh chce uzdraviť celého človeka

Čo s hazardom?

V posledných týždňoch rezonuje na Slovensku otázka výstavby megakasína v Bratislave. Rozmáhajú sa hazardu a nárast počtu gamblersov sú však svetovým problémom. Napríklad v roku 2007 to bola téma zasadania biskupskej konferencie na Filipínach. Slovenský projekt, ktorý má stáť v Petržalke a Jarovciach je imponujúci nielen svojou veľkosťou, počtom hracích automatov, ale aj netradičným záujmom poslancov, ktorí pripravili pre takéto zariadenie podmienky takpovediac „na mieru“.

Celé sa to nenápadne zomlelo ešte pred pár mesiacmi, keď minister financií s veľkou reklamou ohlásil príchod developera a stavbu projektu, ktorého súčasťou má byť aj megakasíno. Poslanci Národnej rady vzápätí odhlasovali novelu zákona, ktorá hovorí o „kasíne v rekreačnom komplexe“ a vytvorili podmienky, ktoré stánok hazardu zvyhodňujú aj daňovo. Potom vznikla petícia proti megakasínu, ktorú už podpísalo viac ako 50 tisíc ľudí i zaujímavé poslanecké návrhy. Avšak rozhodujúci bude postoj bratislavského mestského zastupiteľstva. Už dnes je zrejmé, že investor v prípade neúspechu si počká na nových poslancov, ktorí vstúpia z jesenných komunálnych volieb.

V Katechizme Katolíckej cirkvi v paragrafe 2413 čítame: „Hazardné hry alebo stávky nie sú samy osebe v rozpore so spravodlivosťou. Stávajú sa morálne neprípustnými, keď zbavujú človeka toho, čo mu je potrebné na uspokojenie jeho potrieb a potrieb iných. Hráčska vášeň je vystavená nebezpečenstvu, že sa stane ťažkým otroctvom.“ Katolícka cirkev si dobre uvedomuje, že problémom nie je len samotný hazard, ktorý môže viesť ku závislostiam, ale aj sprievodné javy ako pranie špinavých peňazí, či prostitúcia.

Projekt bratislavského megakasína vďaka extrémom poukázal na hazardné hry a hracie automaty ako na vážny spoločenský problém. V našich mestách a dedinách je priveľa hracích automatov. Súčasná legislatíva samospráve neumožňuje regulovať ich počet. Jeden príklad za všetky. Stará Ľubovňa obmedzila v roku 1997 počet výherných automatov o polovicu. Keď v roku 2004 prišiel nový zákon o hazardných hrách, mesto upravilo všeobecné záväzné nariadenie a naďalej všetkých záujemcov o prevádzkovanie hracích automatov odmietalo. Až dotedy, kým sa jeden z neúspešných uchádzačov so stanoviskom mesta nezmieril, obrátil sa na Daňový úrad a ten na Okresnú prokuratúru. Tá oznámila všeobecné záväzné nariadenie za protizákonné. Neúspešne sa skončili aj podnety niektorých miest na Najvyššom súde s cieľom úplne zakázať výherné automaty. Ak teda záujemca o prevádzkovanie výherných automatov splní zákonné podmienky, samospráva je povinná vydať mu licenciu.

Vážení poslucháči! Zápas o odmietnutie projektu bratislavského megakasína má viacero rozmerov. Svätý Otec Benedikt XVI. často nabáda veriace, aby venovali svoje schopnosti ľudskému rozvoju v prospech spoločného dobra. Lahostajnosť voči prítomnosti hracích automatov a kasín rodí nových gamblersov, rozbité rodiny a zničené ľudské osudy. Hazardné hry budú vždy súčasťou života spoločnosti. Možno prinášajú viac daní do spoločného. Sú to však peniaze, ktoré sú neraz vykúpené utrpením a slzami. Preto nejestuje rozumný dôvod, aby sme ich prítomnosť na Slovensku akokoľvek podporovali.

RV, Anton Ziolkovský

Pod'akovanie predsedu Konferencie biskupov Slovenska veriacim za zbierku pre Haiti

Nedávne zemetrasenie na Haiti spôsobilo smrť tisícov ľudí a obrovské materiálne škody. Zostalo mnoho sirôt, opustených a chudobných. Konferencia biskupov Slovenska reagovala vyhlásením mimoriadnej finančnej zbierky, ktorá sa uskutočnila vo všetkých katolíckych kostoloch. S potešením konštatujem, že ku 9. februáru 2010 máme na účte 1 milión 57 tisíc eur. V mene Konferencie biskupov Slovenska vyjadrujem veľkú vďačnosť všetkým veľkorysým darcom. Štedrosť veriacich, ktorí navštevujú nedelňé bohoslužby je o to vzácnejšia, že tak urobili v čase pretrvávajúcej hospodárskej krízy. Toto je najkrajšie svedectvo vernosti Kristovmu evanjeliu.

Konferencia biskupov Slovenska v spolupráci so Slovenskou katolíckou charitou vyberie v krátkom čase vhodné projekty, ktoré podporí. Takto chceme čo najefektívnejšie prispieť k obnove života na Haiti. O vybratých projektoch a spôsobe použitia peňazí zo zbierky budeme verejnosť informovať.

Mons. Stanislav Zvolenský
predseda Konferencie biskupov Slovenska

Benedikt XVI. na Anjel Pána: Neboj sa, odteraz budeš loviť už ľudí

Vatikán (7. februára 2010, RV) Benedikt XVI. sa pred modlitbou Anjel Pána prihovoril veriacim týmito slovami:

Drahí bratia a sestry,

liturgia tejto Piatej nedele v Cezročnom období nám predkladá tému Božieho povolania. V prítomnosti Pána tri krát svätého sa Izaiáš nachádza v majestátnom videní, kde sa ho zmocní veľká bázeň a hlboký pocit vlastnej nehodnosti. Ale jeden zo serafimov žeravým uhlíkom očistí jeho pery, odstráni jeho hriech a on, cítiac sa pripravený odpovedať na povolanie, zvolá „tu som Pane, pošli mňa!“ (porov. Iz 6,1-2.3-8).

To isté poradie pocitov je prítomné v udalosti o zázračnom rybolove, o ktorom hovorí dnešný úryvok evanjelia. Šimon Peter a iní učeníci sú Ježišom pozvaní rozhodit' siete, napriek neúspešnej noci, kde dôverujúc jeho slovu, dosiahnu nadpriemerný rybolov. Zoči-voči tomuto zázraku, Šimon Peter sa nevrhne Ježišovi okolo krku, aby vyjadril svoju radosť nad týmto neočakávaným rybolovom, ale ako hovorí evanjelista sv. Lukáš, padá na kolena hovoriac: „Pane, odíď odo mňa, lebo som človek hriešny.“ Ježiš ho však uist'uje: „Neboj sa, odteraz budeš loviť už ľudí.“ (porov. Lk 5,10); a on zanechal všetko a šiel za ním.

Aj Pavol, spomínajúc si na to, že prenasledoval Cirkev, vyznáva nehodnosť volať sa apoštolom, ale spoznáva, že Božia milosť uskutočňovala v ňom divy a napriek svojim obmedzeniam, mu Boh zveril úlohu a dal česť ohlasovať Evanjelium (porov. 1Kor 15,8-

10). Na týchto troch skúsenostiach vidíme ako autentické stretnutie s Bohom vedie človeka k poznaniu vlastnej úbohosti a nehodnosti, ako aj vlastných obmedzení a vlastného hriechu. Ale i napriek tejto krehkosti, Pán, bohatý na milosrdenstvo a odpustenie, premieňa život človeka a volá ho k nasledovaniu. Pokora, ktorú

dosvedčuje Izaiáš, Peter a Pavol, pozýva všetkých, ktorí dostali dar Božieho povolania, aby sa nesústredili na vlastné obmedzenia, ale aby upriamili svoj pohľad na Pána a na jeho prekvapujúce milosrdenstvo, aby uskutočnili premenu srdca a kvôli Nemu s radosťou pokračovali „v zanechaní všetkého“. On, totiž, nehľadá na to, čo

je dôležité pre človeka: „Lebo človek hľadá na výzor, ale Pán hľadá na srdce“ (1Sam 16,7), lež premieňa ľudí chudobných a slabých, ktorí majú vieru v Neho, v neohrozených apoštolov a hlásateľov spásy.

V tomto Roku kňazov, prosme Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu, aby tí, ktorí počujú Pánovo pozvanie nasledovať ho, po nevyhnutnom rozpoznaní, vedeli veľkodušne odpovedať, nie dôverujúc vlastnému úsiliu, ale ochote nechať sa viesť účinkom Jeho milosti. Osobitne pozývam všetkých kňazov, obnoviť ich veľkodušnú pohotovosť, aby každý deň odpovedali na Pánovo volanie s takou istou pokorou a vierou, akú mal Izaiáš, Peter a Pavol.

Všetky povolania zverme Svätej Panne, zvlášť rehoľné a kňazské. Mária, vzbud' v každom túžbu, vysloviť Pánovi svoje „áno“ s radosťou a plnou odovzdanosťou.

-pd-

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Sv. Anton Paduánsky

Vatikán (10. februára, RV) - Drahí bratia a sestry, pred dvomi týždňami som predstavil postavu svätého Františka z Assisi. Dnes by som rád hovoril o ďalšom svätci, ktorý patril k prvej generácii Menších bratov: je ním Anton z Padovy, alebo aj z Lisabonu, ako ho niektorí volajú podľa mesta, v ktorom sa narodil. Je to jeden z najobľúbenejších svätcov v Katolíckej cirkvi, uctievaný nielen v Padove, kde stojí krásna bazilika, v ktorej sa nachádzajú jeho pozostatky, ale aj na celom svete. Veriaci majú veľmi radi maľby a sochy, ktoré ho zobrazujú s ľaliou, symbolom jeho čistoty, alebo s dieťaťom Ježišom v ná-

ručí, čo pripomína jeho zázračné zjavenie, zaznamenané v niektorých literárnych prameňoch. Anton mimoriadnym spôsobom prispel k rozvoju františkánskej duchovnosti prostredníctvom svojich výnimočných darov: inteligencie, vyrovnanosti, apoštolskej horlivosti a predovšetkým prostredníctvom mystického zápalu.

Narodil sa v Lisabone v urodzenej rodine – okolo roku 1195 – a pokrstili ho menom Fernando. Vstúpil ku kanonikom, ktorí sa riadili kláštorými predpismi sv. Augustína, najskôr v Kláštore sv. Vincenza v Lisabone, a neskôr vo Svätom kríži v Coimbre, renomovanom

kultúrnym centre Portugalska. So záujmom a snahou sa oddal štúdiu Biblie a cirkevných otcov: získal tak teologické vzdelanie, ktoré neskôr prinieslo svoje ovocie vo vyučovaní a hlásaní evanjelia. V Coimbre sa stalo čosi, čo významne ovplyvnilo jeho život: v roku 1220 tu vystavili relikvie prvých piatich františkánskych misionárov, ktorí pôsobili v Maroku a tam podstúpili mučenícku smrť. Ich osud vo mladom Fernandovi vzbudil túžbu po nasledovaní a napredovaní na ceste kresťanskej dokonalosti: vypýtal si dovolenie odísť od augustiniánskych kanonikov a stať sa Menším bratom. Jeho žiadosť bola schválená, prijal meno Anton a následne odišiel do Maroka; avšak Prozreteľnosť všetko zariadila inak. Kvôli chorobe sa musel vrátiť sa do Talianska a v roku 1221 sa zúčastnil na známej „Rohožkovej kapitule“ v Assisi, kde sa stretol so svätým Františkom. Potom žil nejaký čas v úplnej skrytosti v konvente pri Forli na severe Talianska; tu si ho Pán povolal pre inú misiu. Keď ho za zvyčajných okolností poslali kázať na jednu kňazskú vysviacku, ukázal sa tak obdarovaný vedomosťami i výrečnosťou, že sa ho predstavení rozhodli určiť na kázanie. A tak v Taliansku a Francúzsku začala jeho mimoriadne intenzívna a účinná apoštolská činnosť, ktorá mnohých, čo sa vzdialili od Cirkvi, priviedla k nej späť. Anton bol aj jedným z prvých učiteľov teológie u Menších bratov, ak nie celkom prvým. Začal vyučovať v Bologni – s požehnaním svätého Františka, ktorý, spoznajúc jeho mimoriadne čnosti, poslal mu krátky list začínajúci týmito slovami: „Páči sa mi, že vyučuješ bratov teológiu“. Anton položil základy františkánskej teológie, ktorá, rozvíjaná ďalšími talentovanými mysliteľmi, dosiahla svoj vrchol vo svätom Bonaventúrovi z Bagnoregia a blahoslavenom Duns Scotovi.

Keď sa stal provinciálnym predstaveným Menších bratov v severnom Taliansku, pokračoval v službe ohlasovania, ktorému sa venoval zároveň s povinnosťami spojenými s vedením rehole. Po skončení obdobia vo funkcii provinciála sa stiahol do blízkosti Padovy, ktorú už predtým viackrát navštívil. O rok nato, 13. júna 1231, zomrel pri bránach mesta. Padova, ktorá ho s láskou a úctivosťou prijímala počas života, mu navždy zostala verná v úcte a oddanosti. Sám pápež Gregor IX., ktorý ho po vypočutí jeho kázni nazval „Archou Starého zákona“, vyhlásil Antona za svätého len rok po jeho smrti, v roku 1232, a to aj kvôli zázrakom, ktoré sa stali na jeho príhovor.

V poslednom období svojho života Anton napísal dva okruhy „Kázni“, nazvané „Kázne na nedeľu“ a „Kázne na sviatky svätých“, určené pre kazateľov a učiteľov teológie františkánskeho rádu. V týchto kázňach komentuje texty Svätého písma, ktoré sa používajú v liturgii, a to metódou stredovekej patristickej interpretácie štyroch zmyslov, teda literárneho alebo historického, alegorického alebo kristologického, tropologického alebo morálneho a napokon anagogického, nasmerovaného k večnému životu. Dnes sa znovu ukazuje, že tieto štyri zmysly sú rozmermi jediného zmyslu Svätého písma

a že je správne interpretovať Sväté písmo hľadajúc štyri rozmery jeho slov. Kázne svätého Antona sú teologicko-homiletickými textami, v ktorých sa ozýva živé hlásanie; Anton v nich predkladá opravdivý a konkrétny plán kresťanského života. V týchto duchovných poučeníach sa nachádza tak veľké bohatstvo, že ctihodný pápež Pius XII. v roku 1946 vyhlásil Antona za Učiteľa Cirkvi, prísúdiac mu titul „Evanjeliový doktor“, pretože z jeho spisov skutočne žiari sviežosť a krása evanjelia; i dnes ich môžeme čítať s veľkým duchovným úžitkom.

V týchto Kázňach svätý Anton hovorí o modlitbe ako o vzťahu lásky, ktorá pohýna človeka rozprávať sa lahodne s Pánom, hľadajúc nevýslovnú radosť, ktorá tak jemne zahľadá dušu pri rozhovore s Bohom. Anton nám pripomína, že modlitba potrebuje atmosféru ticha, ktorá nie je len vzdialením sa od vonkajšieho hluku, ale vnútornou skúsenosťou, ktorá sa zameriava na odstránenie roztržitosť spôsobených starosťami duše; je vytvorením ticha v samotnej duši. Podľa učenia tohto vynikajúceho františkánskeho profesora, modlitba nachádza svoje vyjadrenie v štyroch nevyhnutných postojoch, ktoré sú v latinčine podľa svätého Antona definované takto: *obsecratio, oratio, postulatio, gratiarum actio*. Mohli by sme to preložiť nasledovne: otvoriť s dôverou svoje srdce Bohu; toto je prvý krok modlitby, nielen uchopiť slovo, ale otvoriť srdce pre Božiu prítomnosť; potom rozprávať sa s ním s vrúcnosťou, vidiac ho prítomného v mojej blízkosti; potom – čo je veľmi prirodzené – predstaviť mu naše potreby; a napokon ho chváliť a ďakovať mu. V tomto učení svätého Antona o modlitbe vidíme jeden zo špecifických rysov františkánskej teológie, pri zrode ktorej stál on sám – a to úlohu pripisovanú Božej láske, ktorá vstupuje do sféry citov, vôle, srdca a ktorá je aj prameňom, odkiaľ vychádza duchovné poznanie, čo prevyšuje každú chápanosť. Naozaj, tým, že ho milujeme, učíme sa ho spoznávať.

Anton ešte píše: „Láska je dušou viery, oživuje ju; bez lásky viera hynie.“ (*Sermones Dominicales et Festivi II, Messaggero, Padova 1979, p. 37*). Len duša, ktorá sa modlí, môže urobiť pokrok v duchovnom živote: toto je základný odkaz kázni svätého Antona. Dobré pozná chyby ľudskej prirodzenosti, naše tendencie upadnúť do hriechu, kvôli ktorým nám neustále napomína, aby sme bojovali so sklonmi k žiadostivosti, k pýche, k nečistote, a praktizovali naopak čnosti chudoby, štedrosti, pokory a poslušnosti, cudnosti a čistoty. Na začiatku XIII. storočia – v kontexte obrody miest a rozkvetu obchodu – pribúdala počet ľudí, čo si nevšímali potreby chudobných. Z tohto dôvodu Anton pozýva veriacich myslieť viac na to, čo je pravým bohatstvom, na bohatstvo srdca, ktoré – robiac ľudí dobrými a milosrdnými – zhromažďuje poklady pre Nebeské kráľovstvo. „Boháči“ – takto napomína – „roberte si priateľov... prijímajte chudobných vo vašich domoch: potom to budú oni, chudobní, čo vás prijmu vo večných svätostánkoch, kde je krása pokoja, dôvera istoty a hojný odpočinok večnej sýtosti.“ (*Ibid., p. 29*).

Nie je práve toto, drahí priatelia, aj dnes tak veľmi dôležité učenie – keď finančná kríza a veľké ekonomické nerovnosti mnohých ochudobňujú, ba priam vytvárajú podmienky biedy? V mojej Encyklike Caritas in veritate pripomínam: „Ekonomika potrebuje na svoje správne fungovanie etiku; a to nie hocakú etiku, ale etiku priateľskú voči ľudskej osobe.“ (č. 45).

Anton v škole svätého Františka kladie vždy Krista do centra života a zmyšľania, skutkov i kázania. Toto je ďalšia typická črta františkánskej teológie: kristocentrizmus. Táto teológia s radosťou kontemplanuje a pozýva ku kontemplácii nad tajomstvami Pánovho človečenstva, nad Ježišom ako človekom – a zvláštnym spôsobom nad jeho narodením: nad Bohom, ktorý sa stal dieťaťom a vložil sa do našich rúk; je to tajomstvo, ktoré vyvoláva city lásky a vďačnosti voči Božej добрote.

Z jednej strany narodenie, centrálny bod Kristovej lásky k ľudstvu, ale (zo strany druhej) aj vízia ukrižovania vnukajú Antonovi myšlienky vďačnosti Bohu a úcty k ľudskej osobe; takže všetci, veriaci i neveriaci môžu nájsť v kríži a v jeho obraze zmysel, ktorý obohacuje život. Svätý Anton píše: „Kristus, ktorý je tvojím životom, visí priamo pred tebou, aby si sa pozeral na kríž ako do zrkadla. V ňom môžeš spoznať aké smrteľné boli tvoje rany, ktoré žiadny liek nemohol zahojiť, jedine krv Božieho Syna. Ak sa budeš dobre pozerat', uvedomíš si, aká veľká je tvoja ľudská dôstojnosť a tvoja hodnota... Na žiadnom inom mieste si človek nemôže lepšie uvedomiť svoju hodnotu, než práve vtedy, keď pozerá do zrkadla kríža“ (Sermones Dominicales et Festivi III, pp. 213-214).

Meditujúc nad týmito slovami môžeme lepšie chápať dôležitosť obrazu kríža pre našu kultúru, pre náš humanizmus zrodený kresťanskej viery. Práve hľadiac na kríž vidíme – ako hovorí svätý Anton – veľkosť ľudskej dôstojnosti a hodnoty človeka. Nikde inde nemožno pochopiť hodnotu človeka, pretože práve Boh nás robí tak dôležitými; pozerá sa na nás ako na veľmi dôležitých – do takej miery, že sme preňho hodní utrpenia: takto sa celá ľudská dôstojnosť zjavuje v zrkadle kríža a pohľad naňho je vždy zdrojom ocenenia ľudskej dôstojnosti.

Drahí priatelia, nech svätý Anton, tak uctievaný veriacimi, oroduje za celú Cirkev a najmä za tých, ktorí sa venujú kázaniu; prosme Pána, aby nám pomohol naučiť sa niečo z umenia svätého Antona. Kazatelia, berúc si z neho príklad, nech sa snažia spojiť solidne a zdravé učenie, úprimnú a zapálenú zbožnosť, s výraznosťou v komunikácii. V tomto Roku kňazov sa modlime, aby sa kňazi a diakoni starostlivo snažili o rozvoj svojej služby hlásania a sprítomňovania Božieho slova veriacim, a to najmä prostredníctvom liturgických homílií. Nech tieto homílie sú účinnou prezentáciou večnej krásy Kristovej, práve tak, ako to odporúčal svätý Anton: „Ak hlásaš Ježiša, on sám roztápa tvrdé srdcia; ak ho vzývaš, zmiernuješ horké pokušenia; ak naňho myslíš, osvieti ti srdce, ak o ňom čítaš, nasýti tvoju myseľ“ (Sermones Dominicales et Festivi III, str. 59).

Preklad: Martin Kramara

Benedikt XVI. poďakoval prezidentovi Malty za pozvanie

Vatikán (5. februára, RV) – Pápež Benedikt XVI. sa písomne poďakoval prezidentovi Malty Georgeovi Abolovi za pozvanie na návštevu tejto krajiny. Ako uvádza, rád sa k tamojším veriacim pripojí pri príležitosti osláv 1950. výročia príchodu sv. Pavla na ostrov, v dňoch 17. – 18. apríla tento rok. „Slávnostná spomienka na túto udalosť iste prinesie maltskému ľudu a celému katolíckemu svetu príležitosť na uvažovanie a prehĺbenie svojej kresťanskej viery,” dodáva Svätý Otec. -dj-

Benedikt XVI. novému veľvyslancovi Guatemaly

Vatikán (6. februára, RV) – Boj proti chudobe a korupcii, ochrana života a rodiny a podpora demokracie – to sú hlavné témy, ktorých sa dotkol pápež Benedikt XVI. v prihovore k novému veľvyslancovi Guatemaly pri Svätej stolici Alfonsovi Albertovi Mattovi Fahsenovi, pri príležitosti prevzatia jeho poverovacích listín. Ako Svätý Otec zdôraznil, posilnenie demokracie a politická stabilita sú „neodmysliteľné“ v súvislosti s pokrokom, týkajúcim sa „autentického integrálneho rozvoja človeka, ktorý sa pozitívnym spôsobom odráža v každej oblasti spoločnosti.“ Ďalej sa pápež zameril na trpiacich v dôsledku klimatických zmien, ktoré spôsobujú katastrofálne suchu a stratu úrody. Vyjadril svoju duchovnú blízkosť všetkým, ktorí sa nachádzajú v ťažkostiach a poďakoval tým, ktorí sa usilujú zmierňovať následky sucha.

Ľudské a evanjeliové hodnoty, ako sú láska k rodine a viera v Boha, poznamenal Svätý Otec, predstavujú skutočnú nádej pre budúcnosť Guatemaly. Z tohto duchovného dedičstva môžu Guatemalčania čerpať potrebnú silu, aby mohli „čeliť faktorom, zhoršujúcim sociálnu sieť krajiny, ako sú obchod s drogami, násilie, neistota, analfabetizmus, sekty, či strata morálneho povedomia u nových generácií.“ Svätý Otec uviedol, že ústava krajiny zaručuje ochranu ľudského života od počatia po prirodzenú smrť, a vyzval zástupcov národa a zákonodarné inštitúcie, aby naďalej posilňovali tento základný prvok kultúry života, ktorý „bezpochyby prispieva k zúšľachtovaniu morálneho dedičstva obyvateľov“. Povzbudil vedenie krajiny k tomu, aby upevnilo záruky skutočného právneho štátu. Tento proces musí byť podľa Benedikta XVI. sprevádzaný pevnou odhodlanosťou, prameniaca v osobnom obrátení, „aby bola odstránená akákoľvek forma korupcie vo verejných inštitúciách a správe.“ Pápež pripomenul, že v roku 2011 uplynie 75 rokov od nadviazania diplomatických vzťahov medzi Guatemalou a Svätou stolicou a vyjadril nádej, že táto príležitosť dá nový podnet k spolupráci medzi Cirkvou a štátom. -dj-

Svätý Otec sa prihovorił škótskym biskupom

Vatikán (5. februára, RV) – Pápež Benedikt XVI. sa prihovorił biskupom Škótska, v rámci návštevy Ad limina apostolorum. V úvode označil za „šťastnú zhadu“, že práve počas Roka kňazov si škótska Cirkev pripomína 400. výročie kňazskej vysviacky veľkého mučeníka sv. Johna Ogilvieho. Vyzdvihol jeho odovzdanosť neľahkej a nebezpečnej pastoračnej službe, až do tej miery, že neváhal obetovať za vieru svoj život. Pápež vyzval škótskych biskupov, aby tohto svätca dávali za príklad dnešným kňazom a aby dbali na ich neustálu formáciu. Ako dodal, „svedectvo kňazov, ktorí sú úprimne oddaní modlitbe a s radosťou konajú svoju službu, prináša ovocie nielen duchovnému životu veriacich, ale aj pokiaľ ide o nové povolania.“ Ďalej sa Svätý Otec zamerl na správne chápanie špecifického povolania laikov:

„Niekedy tendencia mýliť si laický apoštolát s laickou službou vedie k vnútorne nasmerovanému poňatiu ich cirkevnej úlohy. Vízia II. vatikánskeho koncilu je, že kdekôľvek laickí veriaci žijú svoje krstné povolanie – či v rodine, doma, alebo v práci – aktívne sa zúčastňujú na misii Cirkvi posväcovať svet. Obnovené sústredenie na laický apoštolát pomôže vyjasniť úlohy kléru a laikov, a dá tak silný impulz úlohe evanjelizovať spoločnosť.“

Táto úloha si podľa Benedikta XVI. vyžaduje pripravenosť čeliť výzvam, ktoré prichádzajú v súvislosti s narastajúcim sekularizmom, napríklad pokiaľ ide o bioetické otázky - eutanáziu, či embryonálny výskum. Ak bude učenie Cirkvi prístupné čo i len malým kompromisom v niektorej z týchto oblastí, bude veľmi ťažké obhájiť katolícku doktrínu ako celok:

„Cirkev ponúka svetu pozitívnu a inšpirujúcu víziu ľudského života, krásy manželstva a radosti rodičovstva. Je to zakorenené v Božej nekonečnej, premieňajúcej a zušľachtľujúcej láske voči nám všetkým, ktorá otvára naše oči pre spoznávanie a milovanie jeho obrazu v našom bližnom (porov. Deus Caritas Est, 10-11). Uistite sa, aby ste prinášali toto učenie spôsobom, ktorý bude vnímaný ako posolstvo nádeje. Náuka Cirkvi je často chápaná ako množstvo zákazov a spiatočníckych postojov, zatiaľ čo skutočnosť, ako vieme, je taká, že je tvorivá a dávajúca život, a je nasmerovaná k čo najplnšiemu uskutočňovaniu veľkého potenciálu pre dobro a šťastie, ktoré Boh vštepił do každého z nás.“

Benedikt XVI. ďalej ocenil prínos škótskeho katolíckeho školstva pri prekonávaní sektárstva a budovaní dobrých vzťahov medzi jednotlivými komunitami:

„Školy viery sú mocnou silou pre spoločenskú súdržnosť, a keď sa objaví príležitosť, darí sa vám túto skutočnosť podčiarkovať. Keď povzbudzujete katolíckych učiteľov v ich práci, kladte dôraz na kvalitu a hĺbku náboženskej výchovy, aby výsledkom boli presvedčiví a informovaní katolícki laici, schopní a ochotní konať svoje poslanie “zapodievaním sa časnými záležitosťami

a ich usporiadavaním podľa Boha” (porov. Christifideles Laici, 15).“

V závere prihovoru škótskym biskupom Svätý Otec pripomenul, že silná katolícka prítomnosť v médiách, lokálnej a národnej politike, súdnictve, či na univerzitách, môže iba prispieť k obohateniu národného života v Škótsku, nakoľko „veriaci ľudia sú nositeľmi svedectva o pravde“.

-dj-

Benedikt XVI. sa prihovorił zamestnancom Energetického závodu

Vatikán (6. februára, RV) – Vyjadrenie vďaky za podporne aktivity pri ochrane životného prostredia, či pri osvetľovaní rímskych pamiatok – aj to bolo súčasťou dnešného prihovoru Benedikta XVI. vedúcim a personálu Energetického závodu mesta Rím. V úvode stretnutia privítal aj vedenie národnej pobočky Kresťanskej únie podnikateľov (UCID) a predsedu spomínaného Energetického závodu (ACEA) Giancarla Cremonesiho. Osobitne sa mu poďakoval za publikáciu o aplikovaní princípov z pápežovej encykliky Caritas in veritate v podnikateľskom prostredí, ktorá vyšla vo vatikánskom vydavateľstve Libreria Editrice Vaticana, ako aj za projekt spolupráce závodu s Nadáciou Jána Pavla II. pre Sahel pri sprístupňovaní vody a energie v niektorých rozvojových krajinách.

Svätý Otec spomenul nedávne oslavy 100. výročia závodu, ktorý vznikol v roku 1909 po hlasovaní rímskeho ľudu a vyzdvihol tiež jeho prácu pri osvetľovaní rímskych pamiatok, ktorá prispieva k tomu, že je mesto takým jedinečným vo svete. S vďakou si tiež Benedikt XVI. spomenul na pomoc závodu pri oslavách 80. výročia vzniku mestského štátu Vatikán. Hodnota mnohých chrámov, počínajúc Bazilikou sv. Petra, sa podľa Benedikta XVI. vyzdvihuje umne zhotoveným osvetlením, ktoré zdôrazňuje všetko, čo človek dokázal uskutočniť, aby dal najavo svoju vieru v Krista, „pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka“ (Jn 1,9). Svätý Otec dodal: „S potešením som sa dozvedel o úsilí vášho závodu pri ochrane životného prostredia prostredníctvom využívania prírodných zdrojov, znižovania miery znečistenia a rešpektu voči stvorenému. Rovnako dôležité je podporovať ľudskú ekológiu, ktorá by bola schopná udržiavať pracovné prostredie a medziľudské vzťahy dôstojného človeku. V tomto zmysle by som chcel upozorniť na to, čo som uviedol aj v Posolstve k Svetovému dňu pokoja na tento rok, že je potrebné „prijať taký model rozvoja, ktorý bude založený na centrálnom postavení ľudskej bytosti, na podpore spoločného dobra a účasti na ňom, ako aj na rozvážnosti, čnosti, ktorou je charakterizované dnešné konanie s ohľadom na to, čo sa môže stať zajtra“ (Posolstvo k Svetovému dňu pokoja 2010, ods. 9).“

-sg-

Svetový deň chorých - Benedikt XVI.: Boh chce uzdraviť celého človeka

Vatikán (11. februára, RV) – Oficiálny program 18. svetového dňa chorých, pre ktorý pápež Benedikt XVI. vybral tému „Cirkev v službe lásky trpiacim“, sa začal ráno pred Anjelským hradom. Odtiaľ po Via della Conciliazione do Baziliky sv. Petra vo Vatikáne s procesiou putovali relikvie sv. Bernadetty Soubirousovej. O 10:30 h sa začala eucharistická slávnosť, ktorej predsedal pápež Benedikt XVI. V úvode homílie pripomenul, že evanjeliá v popisoch krátkého, ale intenzívneho verejného Ježišovho pôsobenia dosvedčujú, že hlása Slovo a uzdravuje chorých, čo je významným znamením blízkosti Božieho kráľovstva. Napríklad Matúš píše: „Ježiš chodil po celej Galilei, učil v ich synagógach, hlásal evanjelium o kráľovstve a uzdravoval každý neduh a každú chorobu medzi ľuďom“ (Mt 4,23; porov. 9,35).

„Cirkev, ktorej je zverené poslanie predlžovať v priestore a čase Kristovo poslanie, nemôže zanedbávať tieto dva podstatné skutky: evanjelizáciu a starostlivosť o chorých na tele i na duchu. Boh chce totiž uzdraviť celého človeka, a v evanjeliu je uzdravenie tela znamením hlbšieho uzdravenia, ktorým je odpustenie hriechov (porov. Mk 2,1-12). Neudivuje teda, že Mária, matka a vzor Cirkvi, je vyzývaná a uctievaná ako *Salus infirmorum* – Uzdravenie nemocných. Ako prvá a dokonalá učeníčka svojho Syna vždy na cestách Cirkvi preukazovala zvláštnu starostlivosť trpiacim. Svedčia o tom tisíce ľudí, ktorí sa vydávajú do mariánskych svätýň, aby si u Kristovej Matky vyprosili silu a úľavu. Evanjeliové rozprávanie o Návšteve (porov. Lk 1,39-56) nám ukazuje, ako si Panna Mária po anjelovom zvestovaní necháva dar, ktorý dostala pre seba, ale ihneď sa vydáva navštíviť svoju staršiu sesternicu Alžbetu, ktorá vo svojom lone už šesť mesiacov nosila Jána. V pomoci, ktorú Mária ponúkla svojej príbuznej, prežívajúcej v pokročilom veku takú delikátnu situáciu, akou je tehotenstvo, vidíme predobraz všetkého, čo Cirkev koná na podporu života, ktorý potrebuje starostlivosť.“

Benedikt XVI. v tejto súvislosti pripomenul pôsobenie Pápežskej rady pre apoštolát zdravotníkov, ktorú presne pred 25 rokmi založil jeho predchodca Ján Pavol II., a ktorá je obrazom práve takejto starostlivosti, a pozdravil všetkých, ktorí sa podieľali a podieľajú na konaní tejto služby. Ďalej poukázal na dve hlavné témy, ktoré prináša liturgia dnešného dňa – prvá má mariánsky charakter a spája evanjelium a prvé čítanie z poslednej kapitoly Knihy proroka Izaiáša, ako aj rezponzóriového žalmu, prevzatého z Juditinho chválospevu. Druhá téma, ktorú nachádzame v úryvku z Jakubovho listu, je o modlitbe Cirkvi za chorých, a predovšetkým o sviatosti, ktorá im je určená.

„Pri spomienke na zjavenia v Lurdoch, ktoré si Mária vybrala za miesto svojej materinskej starostlivosti o chorých, necháva liturgia príhodne zaznieť Magnificat, hymnus Panny, ktorý vyzdvihuje Božie zázraky v dejinách spásy: poníženie a slabí, rovnako, ako všetci,

ktorí sa boja Boha, zakúšajú jeho milosrdenstvo, ktoré prevracia pozemský osud a dokazuje tak svätosť Stvoriteľa a Vykupiteľa. Magnificat nie je hymnom pre tých, na ktorých sa usmieva šťastie a ktorí majú vždy „vietor v plachtách“; je predovšetkým poďakovaním toho, kto pozná drámu života, ale dôveruje vykupiteľskému dieľu Boha. Je to spev, ktorý vyjadruje vieru, zažitú generáciami mužov a žien, ktorí vložili v Boha svoju nádej a v prvej osobe sa tak, ako Mária, angažujú v pomoci núdznym bratom.“

Materstvo Cirkvi je podľa Svätého Otca odrazom starostlivej lásky Boha, o ktorej hovorí prorok Izaiáš: „Ako keď niekoho teší matka, tak vás budem ja tešiť a v Jeruzaleme sa potešíte“ (Iz 66,13). Materstvo, ktoré hovorí bez slov, vzbudzuje v srdciach útechu, dôvernú radosť, ktorá je paradoxne prežívaná zároveň s bolesťou a utrpením. Ďalej sa Benedikt XVI. vracia k úryvku z Jakubovho listu, v ktorom apoštol vyzýva k vytrvalému čakaniu na blížiaci sa príchod Pána a v tomto kontexte venuje zvláštne povzbudenie chorým. Táto súvislosť je podľa Svätého Otca veľmi zaujímavá, pretože je odrazom Ježišovho konania, ktorý uzdravovaním chorých dával najavo blízkosť Božieho kráľovstva. Choroba je vnímaná v perspektíve posledných čias, s realizmom typicky kresťanskej nádeje. „Je niekto z vás chorý? Nech si zavolá starších Cirkvi; a nech sa nad ním modlia a mažu ho olejom v Pánovom mene. Modlitba s vierou uzdraví chorého“ (Jak 5,14-15). Tu je zrejmé, ako Kristus preniká svojou Cirkvou: „Je to on, kto koná prostredníctvom kňazov, je to jeho Duch, ktorý pôsobí prostredníctvom posvätného znamenia oleja; k Nemu sa obracia viera, vyjadrená v modlitbe; a tak, ako sa stalo osobám, uzdraveným Ježišom, každému chorému sa môže povedať: tvoja viera, podporovaná vierou bratov a sestier, ťa zachránila.“

„Z tohto textu, ktorý obsahuje základ a prax pomazania chorých, zároveň vyplýva pohľad na úlohu chorých v Cirkvi. Aktívnu úlohu v „podnecovaní“ modlenia sa s vierou. Kto je chorý, nech zavolá kňazov. V tomto Roku kňazov by som rád zdôraznil vzťah medzi chorými a kňazmi, určitý druh zmluvy evanjeliového „spojenctva“. Obe strany majú úlohu: chorý musí „zavolať“ kňazov, a tí musia odpovedať, aby na skúsenosť choroby pritiahli prítomnosť a konanie Zmŕtvychvstalého a jeho Ducha. Tu môžeme vidieť celú dôležitosť pastorácie chorých, ktorej hodnota je skutočne nevyčísliteľná kvôli nesmiernemu dobru, ktoré spôsobuje - v prvom rade chorému a kňazovi, ale aj rodine, známym, spoločenstvu, a prostredníctvom neznámych a tajomných ciest – celej Cirkvi a svetu. Vskutku, keď Božie slovo hovorí o vyliečení, spásy, zdraví chorého, chápe tieto pojmy v integrálnom zmysle, nikdy neoddeľujúc dušu a telo: chorý, vyliečený Kristovou modlitbou prostredníctvom Cirkvi, je radosťou na zemi aj v nebi, je prvým plodom večného života.“

-dj-

Biskupi Anglicka a Walesu organizujú výskum v súvislosti s Týždňom manželstva

Pri príležitosti Týždňa manželstva, ktorý biskupi Anglicka a Walesu vyhlásili na dni od 8. do 14. februára, začal Mons. John Hine, apoštolský administrátor arcidiecézy Southwark, predseda Rady pre manželstvo a rodinný život pri konferencii biskupov krajiny, prieskum zameraný na prípravu mladých párov na prijatie sviatosti manželstva.

Ako uvádza vatikánsky denník L'Osservatore Romano, cieľom tejto aktivity je čo najlepšie pripraviť mladých ľudí na sviatosť manželstva prostredníctvom predmanželskej náuky. Výsledkom prieskumu by nemali byť len štatistiky, ide aj o snahu biskupov pochopiť zmýšľanie mnohých mladých katolíkov o význame manželského zväzku vo svetle doktrín Katolíckej cirkvi a úlohe, ktorú kresťanský pár zohráva v dnešnej - prevažne sekularizovanej - spoločnosti.

Pri príležitosti nedávnej návštevy Pápežskej rady pre rodinu, Mons. Hine pripomenul, že „sviatosť manželstva je požehnanie, ktoré trvá celý život, a to nielen v deň obradu. Príprava na tento dôležitý záväzok je základným krokom na ceste k manželstvu“. Biskup zároveň zdôraznil, že prieskum v súvislosti s „Týždňom manželstva“ bude biskupom Anglicka a Walesu určite nápomocný pri ďalšej spolupráci s rodinami. **RV, -mf-**

Benedikt XVI. účastníkom 19. plenárneho zasadnutia Pápežskej rady pre rodinu

Vatikán (8. februára, RV) – Pápež Benedikt XVI. na audiencii prijal účastníkov 19. plenárneho zasadnutia Pápežskej rady pre rodinu. V úvode spomenul zosnulého kardinála Alfonsa Lópeza Trujilla, ktorý 18 rokov viedol toto dikastérium, a pozdravil jeho terajšieho predsedu kardinála Ennia Antonelliho. Podujatie sa koná v čase medzi dvomi zásadnými udalosťami – svetovými stretnutiami rodín. Minulý rok sa slávalo v Mexiku a v súčasnosti sa pripravuje ďalšie, ktoré sa uskutoční v roku 2012 v Miláne. Svätý Otec ocenil všetky aktivity v spomenutej oblasti, ako aj prácu na príručke, týkajúcej sa prípravy na manželstvo. Pripomenul, že táto príprava má tri stupne – vzdialený, týkajúci sa prípravy detí, adolescentov a mládeže, ktorý prebieha v rodine, školách a farnostiach, kde začínajú chápať život ako povolanie k láske, ktorá sa neskôr rozlíši na povolanie k manželstvu, alebo k zasvätenému životu. Druhý stupeň je blízka príprava, ktorá sa týka mladých ľudí vo vzájomnom vzťahu, ktorí sa učia

kráčať životom viery, ústiacim do hlbšieho spoznávania tajomstva Krista a Cirkvi, významu milosti a zodpovednosti v manželstve. Tretí stupeň znamená bezprostrednú prípravu pred prijatím sviatosti manželstva. Ďalej Benedikt XVI. zamerl svoju pozornosť na tému plenárneho zasadnutia, ktorá znie „Práva dieťaťa“, v súvislosti s 20. výročím prijatia Dohovoru OSN o právach dieťaťa, ktoré sme si pripomenuli minulý rok v novembri:

„Cirkev počas uplynulých storočí, podľa príkladu Krista, podporovala ochranu dôstojnosti a práv detí a starala sa o ne. Žiaľ, vyskytli sa aj prípady, že niektorí jej členovia v rozpore s jej úsilím tieto práva porušovali. Išlo o správanie, ktoré Cirkev nikdy neprestane ľutovať a odsudzovať. Neha a učenie Ježiša, ktorý považoval deti za nasledovaniahodný vzor pre vstúpenie do Božieho kráľovstva (porov. Mt 18,1-6; 19,13-14), vždy predstavovali naliehavú výzvu k prechovávaniu hlbkej úcty a starostlivosti voči nim. Ježišove tvrdé slová voči tomu, kto pohorší jedného z týchto maličkých (porov. Mk 9,42) zaväzujú všetkých k tomu, aby nikdy neznižili úroveň tejto úcty a lásky. Preto bol aj Dohovor o právach dieťaťa priaznivo prijatý zo strany Svätej stolice, nakoľko obsahuje pozitívne vyjadrenia, týkajúce sa adopcie, zdravotníckej starostlivosti, vzdelávania, zaobchádzania s hendikepovanými, a ochrany detí pred násilím, zanedbávaním, a sexuálnym a pracovným zneužívaním.“

V závere Benedikt XVI. povzbudil manželov, aby neustále mali na zreteli sviatosť svojho zväzku a aby ho živili načúvaním Božiemu slovu, modlitbou, neustálym dialógom, a vzájomným prijatím a odpúšťaním. **-dj-**

Kardinálovi Bertonemu v Poľsku udelili čestný doktorát

Poľsko (11. februára, RV) – „Lurdy predstavujú jedinečné uskutočňovanie božského príslubu dať ľuďom hojnú útechu, pretože na tomto požehnanom mieste je Panna Mária skutočne utešiteľkou: chorých i hriešnikov“ – uviedol to dnes predpoludním na svätej omši v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v poľskej Wroclawi vatikánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone. Pri príležitosti dnešného sviatku Preblahoslavenej Panny Márie Lurdskej poukázal na Božiu Matku ako príklad pre kňazov, aby sa tak, ako ona, obracali na Pána horlivými a pokornými slovami v záujme tých, ktorí potrebujú pomoc, milosrdenstvo, odpustenie a solidaritu. „V tomto Roku kňazov,“ dodal kardinál, „sme všetci pozvaní byť prostredníctvom našej služby, stále žiarivejšími znakmi prítomnosti Krista Spasiteľa.“ Dôvodom návštevy vatikánskeho štátneho sekretára v Poľsku je prevzatie čestného doktorátu od Teologickej fakulty vo Wroclawi. Kardinál Bertone pri tejto príležitosti predniesol prednášku na tému „Demokracia a cirkev“. **-dj-**

Sympóziu o „zbere úrody“ 40-ročného ekumenického dialógu

Vatikán (8. februára, RV) – V Ríme sa začalo medzinárodné sympóziu, zamerané na „zber úrody“ doterajšieho 40-ročného ekumenického dialógu. Organizuje ho Pápežská rada na podporu jednoty kresťanov, za prítomnosti asi štyridsiatich zástupcov rôznych kresťanských denominácií, pozorovateľa Ekumenickej rady cirkví, a delegáta, vyslaného anglikánskym arcibiskupom Canterbury. Základom stretnutia, ktoré potrvá do 10. februára, je kniha predsedu spomenutého dikastéria kardinála Waltera Kaspera s názvom „Zber úrody. Základné aspekty kresťanskej viery v ekumenickom dialógu“, ktorá vyšla minulý rok v Londýne. Ako kardinál uviedol v rozhovore pre Vatikánsky rozhlas, zámerom je zhromaždiť výsledky dialógu za uplynulé desaťročia:

„Existuje veľká hromada dokumentov, ktoré chceme sprístupniť aj na komunitnej úrovni, aby sme odštartovali proces prijatia v živom tele našich cirkví. Nechceme, aby tieto dokumenty odpočívali zaprášené a boli iba predmetom dizertačných prác pre študentov. Je tu potrebné živé prijatie. Druhým cieľom je uvažovať spoločne s našimi partnermi o najbližších krokoch v oblasti ekumenizmu na základe toho, čo už bolo dosiahnuté. Chceme hovoriť o nasledujúcich krokoch, ktoré môžeme urobiť spoločne.“

-dj-

Mons. Migliore na pôde OSN k sociálnej integrácii: Rešpektovať práva všetkých

Vatikán (6. februára, RV) - „Celkové dobro osoby v jeho rôznych dimenziách vrátane duchovných“ musí byť v centre uvažovania tých, ktorí sa zaoberajú sociálnou integráciou. Hovoril o tom stály pozorovateľ Svätej stolice pri OSN v uplynulých dňoch na zasadnutí Komisie pre sociálny rozvoj v New Yorku. Z encykliky Benedikta XVI. Caritas in veritate Mons. Migliore pripomenul, že „spoločnosť stále viac globalizovaná nás približuje, ale nerobí nás bratmi,“ a poukázal na to, že k odstráneniu chudoby by bolo potrebné zabezpečiť dôstojnú prácu pre všetkých. Potom dodal, že ekonomický a sociálny rast ide ruka v ruku „so zlepšovaním medzilidských vzťahov,“ a sú mnohé oblasti, v ktorých sa to môže uskutočniť: zdravotnícka starostlivosť, kultúra, výchova, umenie, či šport.

Arcibiskup ďalej povedal, že „sociálny pokrok a integrácia nie sú podmienené výlučne technologickými výsledkami, ale predovšetkým ľudskými vzťahmi“. Postoj, ktorý „nevyhnutne vyžaduje

otvorenosť voči životu,“ napriek tomu, že príliš často je nárast populácie považovaný za príčinu chudoby a nedostatok práce za jej dôsledok. Stály pozorovateľ Vatikánu pokračoval: „Výzva pre tieto krajiny je hľadať adekvátne riešenia na zabezpečenie právomocí, vzdelania, poradenstva ľuďom tak, aby bol podporovaný rozvoj a ľudské práva“.

Je totiž nevyhnutné budovať spoločnosť otvorenú, kde sa podporuje život a rodina, aj v prípade, že miera rastu je umenšená. Mons. Migliore označil práve rodinnú bunku za „prvé prostredie, kde sa deti učia určitej zručnosti, postojom, čnostiam, ktoré ich pripravujú do sveta práce, umožniac im tak, aby prispeli k ekonomickému rastu a sociálnemu pokroku“. Tento spôsob výchovy a formácie je podľa jeho slov „investíciou na dlhý čas.“ Napokon sa arcibiskup dotkol fenoménu neregulárneho prisťahovalectva, ktoré je častou príčinou konfliktov v spoločnosti. Ich riešenie sa však dá nájsť „v integrácii a sociálnej súdržnosti“. Ako podotkol, integrácia si vyžaduje dlhý čas a plné rešpektovanie základných práv všetkých - pôvodných obyvateľov, ako aj nových prisťahovalcov - a kultúru založenú na sociálnej spravodlivosti.

-jak-

Medzinárodná konferencia o komunikácii v Brazílii

Brazília (6. februára, RV) - V brazílskom meste Porto Alegre sa v uplynulých dňoch uskutočnila medzinárodná konferencia o komunikácii. Iniciátormi podujatia boli brazílski biskupi spolu s Radou latinskoamerických biskupských konferencií i Katolícka organizácia Latinkej Ameriky a Karibiku pre komunikáciu. Zúčastnili sa na ňom zástupcovia 37 krajín tejto oblasti. Konferenciu slávnostne otvoril predseda Pápežskej rady pre spoločenské komunikačné prostriedky, Mons. Claudio Maria Celli, ktorý v rozhovore pre Vatikánsky rozhlas uviedol, že je dôležité nielen sledovať sociologické aspekty, ale sústrediť sa na to, čo pre nás vlastne znamená komunikovať:

„Podľa mňa by sa dôraz nemal klásť iba na nové technológie, ale musíme vynaložiť dôkladné úsilie na to, aby sme sa spoločne pýtali, čo znamená komunikácia pre nás vo vnútri Cirkvi, ale aj smerom navonok, v otvorenom dialógu s tými, ktorí sú mimo Cirkvi. Verím, že tento moment je veľmi dôležitý, pretože nám pomáha odhaliť, kým sme, čo pre nás znamená komunikovať, a teda zásadnou vecou bude objaviť, že v našich dlaniach, v našom srdci je Slovo, ktoré sme dostali, Slovo, ktoré musíme ohlasovať dnešnému svetu. Nejedná sa o prozelytizmus, ale o to, aby sme boli svedkami toho, v čo veríme a čo sme prijali do nášho života. Potom môžeme pristúpiť k úctivému dialógu s druhými.“

-pd-

Írski biskupi sa stretli s obeťami zneužívania zo strany kléru

Írsko (9. februára, RV/SIR) - V pondelok sa v írskom meste Maynooth konalo v poradí druhé stretnutie delegácie biskupov Írska so zástupcami štyroch asociácií, združujúcich obeť zneužívania zo strany kléru. Biskup diecézy Dromore Mons. John Mc Areavey stretnutie označil za „konštruktívne a užitočné“ k tomu, aby sa biskupi pripravili na stretnutie s pápežom Benediktom XVI. na budúci týždeň, keď absolvujú návštevu Ad limina apostolorum vo Vatikáne. V Maynoothe sa hovorilo o pokračujúcich problémoch obetí zneužívania, ktoré biskupi plánujú tlmočiť Svätému Otcovi slovne, aj vo forme písomných svedectiev. -jak-

Generálna synoda Anglikánskej cirkvi aj o biskupskej vysviacke žien

Veľká Británia (9. februára, RV/SIR) - V Londýne sa konala od 8. do 12. februára Generálna synoda Anglikánskej cirkvi. Otvoril ju predseda organizačného výboru Nigel McCulloch problematikou biskupskej vysviacky žien, ktorá dlhodobo vzbudzuje protichodné nálady vo vnútri spoločenstva. Niektorí konzervatívnejší členovia dokonca žiadali o povolenie odmietnuť službu pod biskupským vedením žien. Oficiálne stanovisko Revízneho výboru, ktoré bolo veľmi očakávané, uvádza, že nebudú uplatnené žiadne mimoriadne opatrenia v súvislosti s farnosťami, ktoré sú proti biskupskej vysviacke žien, čo znamená, že nebudú ustanovení žiadni nezávislí biskupi, ani oddelené diecézy v rámci Anglikánskej cirkvi. Ako uviedol biskup McCulloch, „po vyše šesťmesačnej práci výbor odmietol všetky možnosti, ktoré by znamenali presun nejakej miery jurisdikčnej zodpovednosti na niekoho iného, ako diecézneho biskupa.“ Inými slovami – rozhodnutie je na diecéznych biskupoch – či už sú to muži, alebo ženy. K problematike a výsledkom skúmania Revízneho výboru by sa v priebehu nasledujúcich mesiacov mala vyjadriť Synoda. -jak-

Kresťania v Indii sa dovolávajú spravodlivosti

India (8. februára, RV) - „Vráťte nám naše životy“ – toto je apel, ktorým sa na delegáciu Európskej únie obrátili kresťania indického štátu Urísa. Emisári z Bruselu

navštívili v týchto dňoch miesta, kde žijú Indovia, ktorí prežili násilie fundamentalistov v auguste 2008. O situácii informovala agentúra AsiaNews na základe svedectva kňaza z arcidiecézy Cuttack-Bhubaneswar pátra Singha, ktorý povedal: „Musia vypočuť naše žiadosti, ktoré sú nasmerované len na obnovenie nášho predošlého spôsobu života“. Zo strany kresťanskej menšiny ide v podstate o znovunadobudnutie ľudskej dôstojnosti a práv, ktoré sa s ňou spájajú – práce, ubytovania, možnosti vrátiť sa do svojich dedín a venovať sa výchove detí. V memorande, ktoré kresťania odovzdali delegácii z Bruselu, sa uvádza: „Napriek tomu, že sme bez domova a ešte stále zápasíme so smrťou, vás vítame v našom nádhernom Kandhamale. Dúfame, že vaša návšteva posluží na to, aby ste nielen videli podmienky v ktorých žijeme, ale chápali i okolnosti ktoré spôsobili výbuch násilia proti nám“. V memorande sa ďalej uvádza, že v priebehu konfliktov „bolo zničených 5347 domov a 75 osôb prišlo o život pre svoje náboženstvo alebo etnickú príslušnosť. Ďalších 50-tisíc osôb bolo nútených emigrovať a stali sa utečencami vo vlastnej krajine. Dúfame, že vaša návšteva presvedčí vládu, aby nám vrátila predošlý spôsob života“. Kresťanská komunita poukazuje i na nespravodlivosť zo strany oficiálnych úradov: „Justičné orgány, zriadené vládou na vyjasnenie tejto udalosti sú v skutočnosti podvodom. Procesy začali, ale priame svedectvá a dôkazy nestačia na to, aby boli osoby poslané do väzenia.“ -pd-

Latinský patriarcha Jeruzalema: Rehoľníci vo Svätej zemi odrážajú skutočnú tvár Cirkvi

Svätá zem (5. februára, RV) – Za skutočný „vzácný poklad“ označil jeruzalemský latinský patriarcha Mons. Fouad Twal prítomnosť rehoľníkov a rehoľníčok vo Svätej zemi. Vyjadril sa tak po zverejnení štatistik časopisu Pro Orantibus, podľa ktorého je dnes kontemplatívnych rehoľníčok vo Svätej zemi trikrát viac ako rehoľníkov. Kresťanskú komunitu v Izraeli a Palestíne tvorí asi 170-tisíc kresťanov. Presná štatistika uvádza, že tu pôsobi 184 rehoľníčok a 64 rehoľníkov v 23 domoch – tieto údaje sa však vzťahujú len na Katolícku cirkev. Z údajov nie sú známe počty, týkajúce sa ostatných kresťanských denominácií. Zo ženských kontemplatívnych reholí majú najväčšie zastúpenie karmelitánky, z mužských sú to benediktíni.

Ako latinský patriarcha dodal, „kláštory vo Svätej zemi môžu byť miestami, kde prekvitá ekumenický a medzináboženský dialóg, a svojimi modlitbami, otvorenosťou, prijímaním a pohostinnosťou, ako aj svojimi spismi, títo rehoľníci odrážajú skutočnú tvár Cirkvi a sú nástrojom spásy pre celé ľudstvo.“ -sg-

Deň zasväteného života v Košickej arcidiecéze

Deň zasväteného života sa začal sláviť z podnetu Jána Pavla II. prvý raz v roku 1997. V sobotu 6. februára 2010 sa v Košiciach stretol otec arcibiskup Alojz Tkáč s rehoľníkmi, rehoľnými sestrami a kňazmi Košickej arcidiecézy, aby spolu oslávili tento deň.

Stretnutie otvoril arcibiskup Alojz Tkáč a člen Augustiniánskej rehole v Košiciach Juraj Pigula pokračoval prednáškou o prorockej dimenzii zasväteného života: „Opravdivá vášeň Božia v tom biblickom zmysle je súciti. Boh sa skláňa k človeku”. Ďalej hovoril o význame slovného spojenia „prorok - ako človek vášne a slov“, keď poznamenal: „pretože oni nielen ohlasovali Slovo, ale stali sa zodpovední za Slovo. Prorok v prvom rade ohlasuje to, čo žije vo svojom tele. A berie si na seba tri úlohy: posilňovať, povzbudzovať a potešovať.” Za rovnako dôležité považuje augustinián udržiavať otvorenú otázku o Bohu, dopyt po Bohu. Svet musí nejakým spôsobom čítať v rehoľníkoch a kňazoch, že Boh je v centre a len tak nájde človek svoje osobné centrum. Zároveň podotkol, že svedectvo prináša aj iný aspekt, a to je nenávisť voči zasväteným, k čomu arcibiskup uviedol dva možné dôvody: „že sme im dali niekedy pohoršenie. Viac od nás očakávali, ako sme im dali. Ale môžu nás nenávidieť i preto, a to by bol ten lepší dôvod, že sme pre nich výčitkou svedomia.” Stretnutie pokračovalo prácou v skupinách a zúčastnili sa ho zástupcovia rôznych reholí. V Košickej arcidiecéze pôsobi 12 mužských a 20 ženských reholí.

Na otázku, čo je podstatou zasväteného života, odpovedal košický pomocný biskup Stanislav Stolárik: „Podstatou je Božie povolanie, pretože je to Boh, ktorý povoláva. A povoláva aj v tomto svete aj v ktorýchkoľvek iných dobách. A takým zámerom Boha iste je aj skrze Bohu zasvätených sprítomňovať seba v tom-ktorom období, v tom-ktorom priestore”.

Biskup Bernard Bober považuje za poslanie využívať blízkosť Boha k človeku a „sprostredkovať mu práve tú pravdu, ktorú Boh o nás má a vložil do nás a tú treba vždy očisťovať a nejako naplňať.”

Rektor Kňazského seminára Karola Boromejského v Košiciach František Katriňák: “Je to osobitý spôsob ako prežívať dar života, ktorý Pán Boh dal, je to samostatné povolanie a je to take silné svedectvo pre ľudí. Každý zasvätený človek ukazuje svojou osobou, svojim výzorom, svojou prácou to, že hlavným cieľom života je Boh. A teda veľmi si vážim každého zasväteného človeka, ktorý toto povolanie objavil a ho naplno žije. Majú ten zrak duchovný otvorený pre to, čo zmyslom uniká, a síce pre v skutočnosti nadprirodzené, pre večnosť, pre Boha, ktorý je za všetkým stvorený.”

Hovorí Mária Snopková z rehole saleziánok : „V očiach ľudí je to bláznovstvo, ale keď sa nad

tým človek zamyslí, je to mimo prirodzeného sledu, života človeka. Je to niečo, k čomu povoláva Boh a človek sa pre to sám ani nerozhoduje, to nachádza v živote ako cestu a pozvanie. Človek len odpovedá na volanie. Ide o cieľ existencie človeka. Všetko, čo je okolo nás, akýkoľvek spôsob života má jeden cieľ. Je to milosť, je to dar a vždy nás drží táto myšlienka konečného cieľa.”

Zasvätený život sprevádzajú tri sľuby: čistoty, chudoby a poslušnosti, ktoré ako hovorí otec Bernard z Rehole bosých karmelitánov je niekedy ťažké dodržiavať: “Je to ťarcha pre prirodzenosť človeka, ale na druhej strane sú veľmi nápomocné pri hľadaní Boha a držaní sa pri ňom.”

Tento sviatok je podľa slov Svätého Otca príležitosťou vrátiť sa k prameňom zasvätenia a horlivejšie vydávať svedectvo o tom, že Pán je láska schopná celkom naplniť ľudské srdce. Sľávka Ivančová

Vladyka Milan Chatur prepojil fatimskú sobotu s rehoľníkmi

Februárová fatimská sobota v Chráme Svätého Ducha v Michalovciach bola v Košickej eparchii súčasne stretnutím s rehoľníkmi. Pozvanie vladyku Milana Chatura prijalo niekoľko desiatok rehoľných sestier a tiež rehoľní kňazi, pôsobiaci na území eparchie. Po spoločnej modlitbe tretej hodinky sa ujal slova o. Ľuboslav Petričko, ktorý v prednáške analyzoval pojem povolanie a jeho význam pre život Cirkvi. Povolanie je rôzne, ale je to vždy volanie realizovať svoj život podľa Božích plánov. V každom životnom povolaní vidno aj kríž. Je to kríž, na ktorom je pribité vlastné „ja“ a tak sa stáva cestou k plnosti života a vzkriesenia.

Archijerejskú liturgiu slávil vladyka Milan, košický eparcha. V kázni poukázal na Máriu, ktorá zasvätila svoje Božské dieťa nielen v poslušnosti zákonu, ale j vnútorného rozhodnutia. Vedela totiž, že dieťa, ktoré nie je zasvätené Bohu, je vopred stratené. Vladyka apeloval na rodičov, aby svoje deti vychovávali k principiálnemu pohľadu na Boha. Vyzdvihol krásu zasväteného života, realizovaného v najvyššej slobode. Táto sloboda sa dobýja ustavičným zápasom vo vnútri každého rehoľníka.

Po skončení slávenia sa zasvätené osoby stretli v priestore kláštora otcov redemptoristov, kde si vypočuli prednášku o. Milana Lacha, SJ o pohľade Joanika J. Baziloviča, OSBM na rehoľný život v jeho historickom kontexte. Spoločná modlitba ukončila toto formačné podujatie, z ktorého si každý mohol odnieť posilu pre svoj duchovný rast a život. Michal Hospodár

Zomrel profesor Imrich Vaško

V pondelok ráno, 9. februára 2010 Boh plný milosrdenstva povolal k sebe doc. PhDr. Imricha Vaška, CSc., m. prof. KU, bývalého dekana Filozofickej fakulty KU, spoluzakladateľa Katolíckej univerzity v Ružomberku, ktorý ju budoval do poslednej chvíle svojho života utrpením, láskou, modlitbou, spomienkou. Veríme, že on je už v lepšom živote, že Pán Boh mu dal tú odmenu, ktorú svet dať nemôže.

Budeme spomínať predovšetkým na dobrého človeka, na veriaceho muža, žičlivého a usmiateho profesora, ktorému záležalo na univerzite, na jej kvalite a katolicite, čoho symbolom bola jeho kancelária naplnená biblickými obrazmi prof. Hložníka. Nešlo len o dekoráciu, čo teraz lepšie chápeme, ale o jeho vzťah so svätcami Starého i Nového zákona, o osobné napĺňanie sa ich duchom a obsahom ich života pre službu univerzite.

Človeka, ktorý miloval svoju rodnú zem, Slovensko, šľachetný slovenský národ a jeho kultúru, pieseň, báseň, rozprávky a vietor, ktorý ich rozniesol po celej slovenskej zemi od srdca Milana Rúfusa, Ladislava Hanusa či Janka Magu. Možno teraz sú tam spolu.

Človeka, ktorý miloval hory, rád sa pred nimi skláňal, lebo nám ich dal Boh. Ktorý miloval lesy, potoky, pramenistú vodu, ktorej chuť opäť objavil v posledných dňoch svojho života na Spišskej Kapitule, kde sme ho viacerí z univerzity navštevovali. Niektorí zostávali s ním aj v noci: rodina, priatelia i kňazi.

Všetci sme sa obohatili jeho hlbokou vierou, prežívaním prítomnosti Boha, modlitbou ruženca, túžbou po Eucharistii, pokojom v srdci i napriek zomieraniu a blízkej smrti, čo podľa neho je posledná návšteva Pána Ježiša, ktorý ho berie k sebe. Odišiel od nás dobrý, múdry a svätý človek, profesor, ktorý nám bude pomáhať z neba.

V Ružomberku sa so yosnulým roylúčili zádušnou svätou omšou v stredu 10. februára 2010 v Univerzitnom Kostole sv. Rodiny v Ružomberku - Rybárpoli.

Pohrebna svätá omša s pohrebnými obradmi sa konala vo štvrtok 11. februára 2010 v Prešove.

V mene celej akademickej obce
prof. Tadeusz Zasepa, PhD., rektor Katolíckej univerzity v Ružomberku

Zomrel P. Michal Mikuška OCD

Dňa 6. februára 2010 vo veku 80 rokov zomrel P. Michal Mikuška OCD.

Narodil sa 1. decembra 1929 v Podhorí pri Banskej Štiavnici. Štúdium teológie začal v r. 1949 na CMBFUK v Bratislave, avšak po známej „barbarskej noci“ musel opustiť seminár a bol prenasledovaný (PTP, Jáchymov: 1950 - 1953). Prešiel niekoľkými civilnými zamestnaniami; koncom 60. rokov ho prijali na CMBFUK v Bratislave. Za kňaza bol vysvätený r. 1970. Ako kaplán pôsobil v Topoľčanoch, Novom meste nad Váhom a v Bratislave – v Kostole Nanebovzatia Panny Márie (Blumentál). V r. 1976-1982 pôsobil ako správca farnosti v Závode, okr. Malacky, v r. 1982-2006 v Dechticiach. V r. 2007 vstúpil do Rádu bosých karmelitánov – (Kláštor OCD v Priechode pri Banskej Bystrici), kde v júni 2009 zložil prvé rehoľné sľuby.

V nádeji na vzkriesenie sa s drahým zosnulým rozlúčili v utorok 9. 2. 2010 vo Farskom kostole Sedembolestnej Panny Márie v Priechode.

Rehoľa Bosých karmelitánov na Slovensku

V Trnave zasadal Výbor SSV

V Trnave dnes zasadal Výbor Spolku svätého Vojtecha. Jeho členovia sa spoločne stretli aj na svätej omši, ktorú celebroidal Mons. Ján Orosch, pomocný trnavský biskup a predseda SSV. Počas svojej homílie poukázal na súrodenecký vzťah medzi sv. Benediktom a sv. Školastikou a požiadal členov SSV, aby aj vzťahy medzi nimi boli založené na takomto podklade a touto cestou sa vydávalo náležité svedectvo viery.

Hlavným bodom rokovania Výboru SSV bola príprava osláv 140. výročia založenia SSV, ktoré sa budú konať v deň sviatku patróna spolku sv. Vojtecha, teda v piatok 23. apríla v Trnave. Výbor sa ďalej zaoberal otázkami hospodárenia za rok 2009, venoval pozornosť kolektívnej zmluve, ako aj riešeniu otázky vlastníctva exponátov SSV, ktoré boli v päťdesiatych a šesťdesiatych rokoch minulého storočia odvezené z bývalého múzea SSV a deponované v Západoslovenskom múzeu v Trnave.

Daniel Dian

Požehnanie Domu nádeje v Nižnom Čaji

Košický pomocný biskup Stanislav Stolárik požehnal Dom nádeje v rámci návštevy filiálneho kostola v Nižnom Čaji, vo farnosti Bohdanovce 7. februára 2010.

V príhovore k veriacim pripomenul myšlienky o večnosti arcibiskupa Alojza Tkáča, ktoré hovoril na stretnutí so zasvätenými osobami v sobotu 6. februára v aule Teologickej fakulty. Ako počas tohto stretnutia uviedol arcibiskup, večnosť „máme pred sebou zoči-voči nielen v 75-ke, ale vždy. Nemá to byť nejaký strašiak, má to byť vedomie, že naše skutky nezaničujú, má to byť vedomie aj v tom pozitívnom slova zmysle, že to všetko dobré, čo robíme kvôli ľuďom, ale predovšetkým na väčšiu česť a slávu Božiu, to je prežívanie tej skutočnosti, že večnosť je tu.“

Ako uviedol správca farnosti Marek Senderák, napriek tomu, že rozlúčku s pozostalými oplakávame a prežívame smútok, Dom nádeje vyprevádza zosnulých do večnosti a je na mieste prežívať aj istý druh radosti.

Chvíľu požehňavania Domu nádeje je podľa biskupa Stolárika chvíľou, keď sa človek môže zastaviť, zamyslieť a pripomenúť si večnosť.

Slávka Ivančová

Don Boscove dni v Bardejove

V študentoch Gymnázia sv. Jána Bosca v Bardejove aj po týždni rezonujú spomienky na don Boscove dni, ktoré majú na tejto cirkevnej strednej škole už dlhoročnú tradíciu. Súčasťou don Boscovych dní je aj imatrikulácia prvákov v kaplnke sv. Egídia.

Počas imatrikulácie pod relikviami svätca a knihou Svätého písma skladajú noví študenti do rúk otca biskupa svoj sľub študenta. „Je to požehnaná chvíľa, keď im otec biskup odovzdáva knihu Nasledovanie Krista, pamätný list a obraz svätca. Je v tom sila a obrovská symbolika, ktorej význam študenti plne pochopia možno trochu neskôr. A tam je tá blízkosť pastiera, nástupcu apoštolov, v otcovi biskupovi veľmi dôležitá,“ vrátil sa k udalosti pred týždňa riaditeľ gymnázia František Gerčák.

Košický pomocný biskup Stanislav Stolárik vo svojom príhovore k študentom, pedagógom a ďalším hosťom, ktorí boli na slávnosti prítomní, vyzdvihol osobnosť sv. Jána Bosca, ktorý je darom pre všetkých ľudí. „Cez neho sa začalo veľké saleziánske dielo, ktoré až doposiaľ požehnané pôsobí. A na tomto príklade som sa usiloval pripomenúť učiteľom a rodičom, že každý jeden z nás je takým darom pre iného. Takým darom sú aj žiaci a študenti. A polročné hodnotenie je medznikom, keď rekapitulujeme, či sme skutočne boli pre iného darom, či nie sme hazardérmi, ktorí majú v rukách diamanty a rozhadzujú ich po nejakých čajkách.“

Na gymnázium sv. Jána Bosca v Bardejove je možné študovať na 4-ročnom aj 8-ročnom type štúdia. Žiaci majú rozšírené hodiny informatiky a cudzích jazykov.

Mária Čigášová

Rádio Lumen získali licenciu na digitálne vysielanie

Rada pre vysielanie a retransmisiu udelila Rádiu Lumen licenciu na celoplošné digitálne vysielanie. Kresťanská rozhlasová stanica sa tak stáva súčasťou DVB-T multiplexu, ktorý prevádzkuje spoločnosť Towercom. Systém samostatného digitálneho terestriálneho rozhlasového vysielania na Slovensku zatiaľ nebol zvolený. Digitálne vysielanie je v súčasnosti určené najmä pre televízne stanice. Rádio Lumen vysiela prostredníctvom VKV na 25 frekvenciách. Signálom pokrýva viac ako 70% územia Slovenska. 24 - hodinové vysielanie je šírené aj cez káblovú sieť UPC a tiež cez satelit. O termíne spustenia digitálneho vysielania bude Rádio Lumen informovať poslucháčov prostredníctvom vysielania a na webovej stránke www.lumen.sk

-ms-

Snažia sa spájať rozum so srdcom - záujem o školu rastie

Rekordných 98 detí zapísali tento týždeň do 1. ročníka na Spojenej škole sv. Vincenta de Paul v bratislavskom Ružinov. Počet záujemcov o vzdelávanie na tejto cirkevnej škole tak naďalej rastie. Minulý rok zapísali do prvého ročníka 92 detí. V roku 2008 to bolo 72.

Vedenie školy je pripravené otvoriť štyri prvé triedy. „Ponúkame kvalitné vzdelanie s kvalifikovanými učiteľmi a výchovu v kresťanskom duchu. Ale najmä snažíme sa spájať rozum so srdcom, čo oceňujú rodičia a neskôr aj deti“, povedala riaditeľka školy Mária Švantnerová.

Škola sa špecializuje na rozšírené vyučovanie cudzích jazykov. Okrem angličtiny a nemčiny, aj na španielsky jazyk. V súčasnosti základnú školu, štvor i osemročné gymnázium navštevuje 650 detí, ktoré sú rozdelené do 29 tried.

Cirkevná škola vznikla v Ružinov v roku 1994 ako prvá a dodnes jediná cirkevná ZŠ v druhom bratislavskom okrese. V školských rokoch 1994/1995 až 2000/2001 sa musela deliť o používanie tej istej budovy so štátnou základnou školou. V roku 2001 k základnej škole pribudlo aj cirkevné štvorročné gymnázium. Od 1. septembra 2006 sa škola premenovala na Spojenú školu sv. Vincenta de Paul. Od školského roku 2007/2008 pribudlo aj osemročné gymnázium.

Radovan Pavlík

Katolícka univerzita v Ružomberku sa modlí za Slovensko

Popolcovú stredú, ktorou začína pôstné obdobie, sa študenti Katolíckej univerzity v Ružomberku rozhodli využiť na poďakovanie za všetky dobrodenia, duchovné i finančné, ktoré im mali veriaci možnosť preukázať počas historicky prvej nedele Katolíckej univerzity, ktorú biskupi Slovenska vyhlásili na poslednú januárovú nedeľu.

„17. februára budeme mať na univerzite celodennú adoráciu. Chceme sa počas nej modliť za obyvateľov Slovenska. O 12.15 hod. budeme v našej univerzitnej kaplnke sv. Alberta obetovať za všetkých darcov sv. omšu. O 15.00 hod. sa budeme modliť na rovnaký úmysel ruženec Božieho milosrdenstva. Od 16. hod. k nám sa môžu pripojiť aj poslucháči Rádia Lumen, ktorý bude z univerzitného rozhlasového štúdia naživo vysielat' pobožnosť Svätého ruženca. O 18. hod. bude prof. Tadeusz Zasepa celebrotovať za všetkých darcov a dobrodincov univerzity svätú omšu. Rovnako ju bude vysielat' Rádio Lumen,“ informoval o pripravovanej akcii Jozef Žvanda, šéf miestneho Univerzitného pastoračného centra Jána Vojtášáka. Ako dodal, okrem poďakovania chcu aj touto formou pripomenúť, že Katolícka univerzita na Slovensku nie je len sama pre seba, ale je určená predovšetkým pre službu všetkým ostatným.

Dnes na univerzite študuje takmer osem tisíc študentov na jej štyroch fakultách: teologickej, filozofickej, pedagogickej a fakulte zdravotníctva. Heslom univerzity však aj naďalej ostáva formovať myseľ a srdce, pripomenul Jozef Žvanda.

Margaréta Domiterová

Prvá hodová slávnosť v Polyfunkčnom dome Moyses

„Prosme Pána, aby táto nemocnica v budúcnosti čím lepšie plnila svoju úlohu pri zachraňovaní životov,“ uviedol diecézny biskup Rudolf Baláž 5. februára 2010 v Kaplnke sv. Agáty pri Mammacentre sv. Agáty v Banskej Bystrici. V tento deň si Mammacentrum a miestna Lekáreň sv. Agáty pripomenuli liturgickú spomienku na ranokresťanskú mučenicu Agátu. Agáta v polovici 3. storočia obetovala nielen život, ale aj symbol vlastného ženstva, prsníky.

Pri príležitosti tejto prvej hodovej slávnosti pod strechou Polyfunkčného domu Moyses sa zišli pracovníci miestnej lekáreň a Mammacentra spolu so zástupcami blízkeho DOMu Božieho milosrdenstva. Po boku Mons. Baláža sa na eucharistickej slávnosti zúčastnil Mons.

Vladimír Farkaš, ktorý ako riaditeľ biskupského úradu viedol vznik zariadení. Koncelebrovali tiež ceremoniár a tajomník biskupa Mons. Jozef Štrba i miestny farár Radoslav Bujdoš. Taktiež domáci dekan Mons. Ján Krajčík a správca susednej farnosti Peter Staroščík.

Diecézny biskup v homílii priblížil osobnosť svätej Agáty, patrónky tunajších zariadení. Ako uviedol, grécky pôvod jej mena „agathós“ naznačuje dobro a česťnosť či jemnosť mučenice pre vieru. „V Kristovi je naša sila i moc premáhať každé zlo,“ pripomenul Mons. Baláž. Mladú mučenicu, ktorá sa zachovala mravne čistá, predložil ako vzor i pre súčasných kresťanov. Pripomenul, že dôležitejšie je bohatstvo charakteru ako materiálne bohatstvo človeka. Diecézny biskup zdôraznil, že i po osemnástich storočiach od smrti statočnej kresťanky Agáty si majú kresťania položiť otázku, aká je ich viera a schopnosť vedieť sa obetovať.

Pracovníkom týchto zariadení zaželal Božie požehnanie do ďalšej služby. Povzbudil ich, aby vo svojich kolektívoch vytvárali pracovisko viery.

Podstatná časť komplexu na Belvederi patrí špecializovanej nemocnici Mammacentrum sv. Agáty, ktoré je komplexným diagnosticko-terapeutickým centrom pre ochorenie prsníka. Prvé pacientky či pacienti môžu tunajšie zdravotnícke zariadenia vrátane súkromných ambulancií rôzneho zamerania navštevovať odo dňa požehnanie a slávnostného otvorenia komplexu 24. októbra 2009. V ten deň banskobystrický biskup Rudolf Baláž požehnal i Lekáreň sv. Agáty, ktorá slúži širokej verejnosti od 15. septembra roku 2009.

Zuzana Juhaniaková

Svätý komediant v Zrkadlovom háji

Vo štvrtok 4. februára sa v Kultúrnom dome Zrkadlový háj – Bratislava Petržalka konalo divadelné predstavenie s názvom Svätý komediant, ktorého sa zúčastnili aj žiaci Základnej školy Svätej rodiny a gymnázia v Bratislave.

Školu spravuje rehoľa saleziánov, ktorí si tento rok pripomínajú 20. výročie svojho pôsobenia v Petržalke. Predstavenie tak bolo zároveň oslavou sviatku dona Bosca a priblížením si jeho života. Spojenie slova, hudby, repu, interaktívnej spolupráce s javiskom v podobe hľadanie správnej osoby na úlohu dona Bosca, vzbudzovalo u divákov živý záujem o toto dielo. Príbeh vyrozprávaný mladými z Humenného ponúkol príbeh o patrónovi mladých, ktorý aj napriek chudobným pomerom vyštudoval, stal sa kňazom a staral sa o chlapcov v Turíne. Humenčania by tento príbeh chceli predstaviť aj v iných častiach Slovenska.

Zuzana Barciaková

Riaditeľ TK KBS: CSI Lic. Jozef KOVÁČIK, Domáci servis: Mária FÁBRYOVÁ, Grafická úprava a monitoring: Jolana ŠINAJOVÁ, Fotoservis: Mgr. Peter ZIMEN
Adresa: Konferencia biskupov Slovenska, P.O. Box 113, 814 99 Bratislava, Telefón: 02 / 54435 380, Fax: 02 / 54433 292, e-mail: tkkbs@kbs.sk,
Internetová verzia spravodajstva TK KBS - www.tkkbs.sk